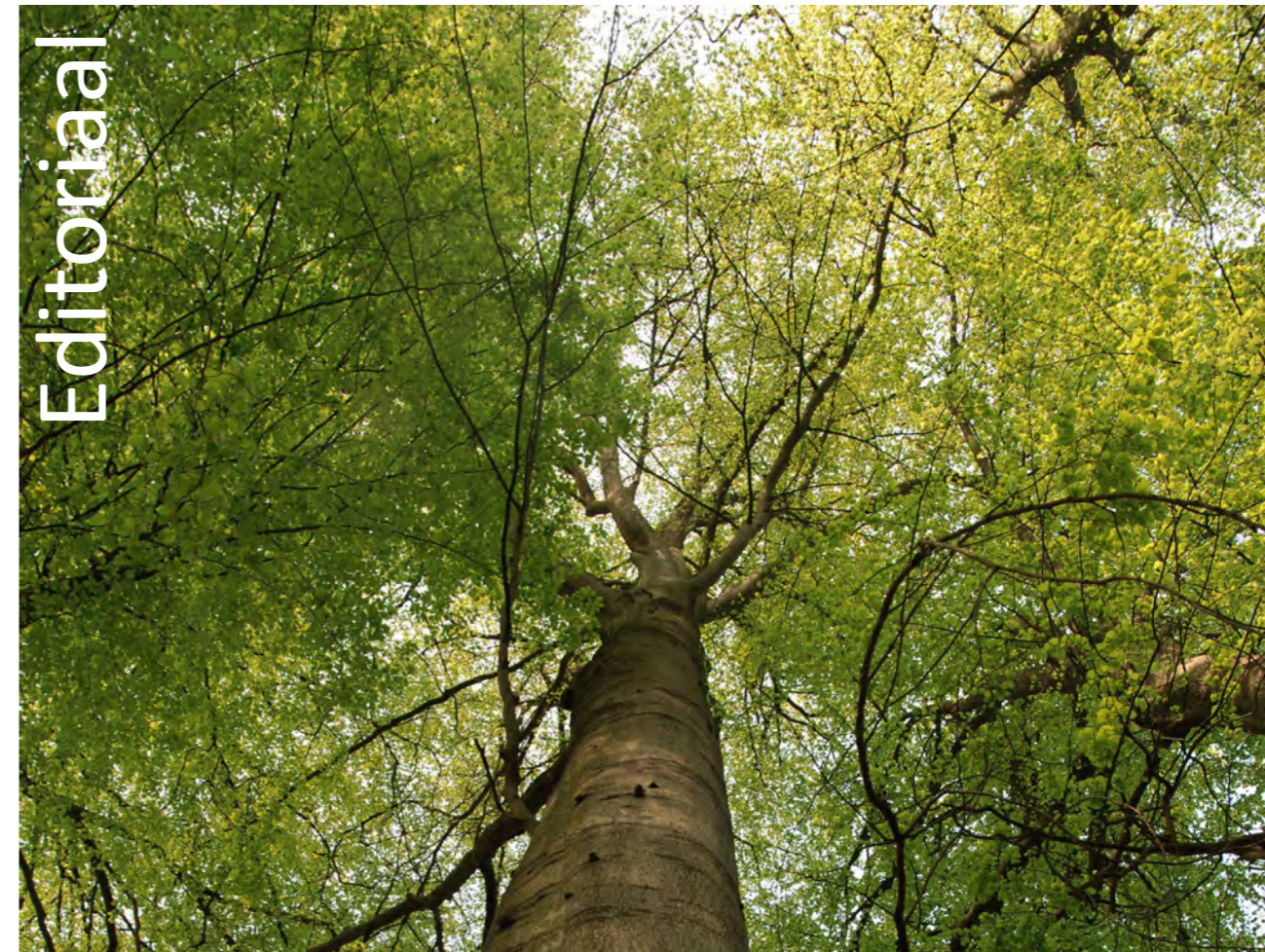

Beste lezer,

Als je dit leest heb je met succes de weg naar onze digitale nieuwsbrief gevonden. Vanaf dit jaar brengen we geen papieren versie meer uit, wij roepen daarom iedereen op om onze digitale nieuwsbrief te delen, zodat ons publiek niet afhaakt door deze radicale overstap. Jullie hebben er ook een hele tijd moeten op wachten: de vorige nieuwsbrief dateert al van eind 2016. Sommigen dachten misschien al dat de nieuwsbrief samen met het aparte bosreservaten-statuut een stille dood was gestorven, maar niets is minder waar!

De switch naar het nieuwe format zat daar voor iets tussen (nieuwe aanpak, nieuwe lay-out...) Maar er was nog een belangrijker reden. In 2017 en voorjaar 2018 hebben we veel tijd besteed aan het schrijven van 'gebiedsanalyses' die het INBO moest afleveren als onderbouwing van de Programmatische Aanpak Stikstof (PAS). In deze rapporten werd aandacht besteed aan het landschaps-ecologisch functioneren van de 38 habitatrichtlijngebieden (SBZ-H) die Vlaanderen rijk is en aan de mogelijke maatregelen om de effecten van stikstofdepositie op Europees beschermd natuur in die SBZ-H op te vangen. Een positief neveneffect van deze extra opdracht, is dat we de aandacht hebben kunnen vestigen op de belangrijke rol die dood hout vervult voor het behoud van mineralen in verzuurde bossen. Met twee masterthesissen hebben we dit onderwerp verder onderzocht. We komen in onze nieuwsbrief van volgend jaar zeker terug op de sprekende resultaten van dit onderzoek, maar ook dit jaar hebben we een ruim en gevarieerd aanbod aan weetjes en onderzoek uit de bosreservaten in de aanbieding.

Beginnen doen we met een toelichting over het nieuwe reservaatstatuut dat nu officieel van toepassing is: wat betekent dit concreet voor de bosreservaten? Vervolgens zetten we de officiële erkenning als UNESCO werelderfgoed in de kijker van het kroonjuweel van onze bosreservaten, het Joseph Zwaenepoel reservaat in het Zoniënwoud. Eén van de argumenten in het UNESCO dossier is de hoge dichtheid van uitzonderlijk grote beuken die in het bosreservaat te vinden is, zelfs vergeleken met oerbossen en langdurig onbeheerde beukenbossen in centraal en Oost-Europa. We presenteren de cijfers uit een studie die we hierover gemaakt hebben en die in oktober 2018 ook ruime aandacht kreeg in de pers. Een nieuwsbrief over bosreservaten zonder bijdrage over paddenstoelen is maar half werk: in Kluisbos en St.-Pietersbos werd gekeken naar de soorten die in het voorjaar te vinden zijn en hierdoor vaak over het hoofd worden gezien. We geven ook een overzicht van de resultaten van het monitoringonderzoek in het bosreservaat Pruikenmakers (Meerdaalwoud): hoe zijn de bosstructuur en kruidlaag van het onbe-

*Een oude monumentale beuk in het bosreservaat Pruikenmakers (Meerdaalwoud)
(foto: Kris Vandekerkhove)*

heerde bos in het voorbije decennium veranderd? Een volgende bijdrage belicht de relatie tussen eiken, rupsen en mezen en het effect van klimaatwijziging hierop. Met behulp van Fieldmap hebben we dit langlopende onderzoek van de Universiteit Antwerpen in het Peerdsbos een duwtje in de rug gegeven. Er is ook nog een bijdrage over de betekenis die dood hout heeft voor slakken. Afsluiten doen we eerst met het relaas van twee amateurmycologen die samen het bosreservaat Sevendonk uitkammen, wat al tot heel wat opmerkelijke vondsten heeft geleid, en naar goede gewoonte eindigen we met een aantal korte berichten.

Zoals je ziet is het weer een goed gevulde nieuwsbrief geworden. Wij wensen jullie veel leesplezier!

Luc De Keersmaecker en Kris Vandekerkhove